

BORSSZEM JANKÓ

FÖLGYÓGYULÁSKOR.

H—n O—ó (berohan V—y Gy—hoz) Pajtás, nagyszerű reklámot csináltál a „Függetlenség” nek!
 Hátha még meg is haltál volna!...

A proletárok.

HÁT végre, életből meritve,
Akadt im egy jó szindarab;
Mely lelkes tapsra kényszerítve,
Jő, láttatik, s babért arat.
Director hálás, színész boldog,
Gazdagszik a repertoire;
Nevezük hát nevén a dolgot,
A darab czime — *proletár.*

Hát menjetek szinpadra, kik rég
Játsztok az élet szinpadán!
Adjátok ama rejtély tükrét,
Melyen sok bölcs tünődik ám:
Hogy van egy régi büszke nemzet,
Mely mindig egy »jobb korra« vár,
S melynek feje eszméktől hemzseg —
Hogy lesz e nemzet — *proletár?*

Sőt már nem is lesz! Már talán az!
Kell ősi név, mágnási rang?
Kell hivatalnok? Menj, találhatsz
Bárhol s mikor, fent és alatt;
Kell honatya, kell honfi bármi,
Ügyvéd, orvos? — (nincs vég s határ!)
Tessék az utcán végig járni,
S a kit látsz, fele — *proletár!*

Nem csak bolond az, a kiből egy
Százat csinál — nem csak bolond!
Bölcs koldusokra sokkal több megy,
Bár a koldust bölcsnek ne mondd,
Nem is azért koldus mivel bölcs,
De mert annak születe már;
S nevelte új szokás, új erkölcs,
S így lett belőle — *proletár.*

Mert minden kornak iskolája
És saját nevelése van;
Van kor, melynek eszményi bája,
Erényt dajkál pólyáiban;
Volt kor, mely hőöket nevelt fel,
Vagy kincset gyűjtött, — vége már!
A mai kornak mindez nem kell, —
Mit szül s nevel — *mind proletár!*

**Há az a Verrhováy megmárrád, — úgy
én mentettem meg az ő életét.**

b. M. I.

Suttyomberky Dárius

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Hajdan és most!
Hajdan külföldi újságírók terjesztették rólunk,
hogy ez az ország a Rózsa Sándorok és más zsvány-
bandák hazája.

Amin mi nagyon tudunk bosszankodni.

Ma már magunk híreszteljük Magyarországról,
hogy ez egy valóságos Bakony erdeje, melyben »frakkos
bandák« utonálldogálnak.

Nem csodálnám, ha Tissot Victor új könyve címét
ekkép változtatná meg: »*Voyage au pays de la corrup-
tion.*«

* * *

Mocsáry a következő indítványt terjesztette a
ház elé:

Küldessék ki egy parlamenti bizottság a belügy-
miniszter feje fölé, mely ugyanannak a háta mögött
Thaisz Eleket megnyuzandja s a kiállott műtét után
tüzetes vizsgálat alá veendi az okokat, melyek miatt
a megnyuzatást eszközöl-
tette.

* * *
Valljon azt a Sotirios
Petmeza görög hadügy-
minisztert corruptionalis
esete miatt nem-e csufol-
ták el a bécsi lapok ma-
gyaroknak?

* * *
Szökhethném van na-
gyon. De csak haza.

Pakolj Pista!

Apró hírek.

± Mikor a Hajnal kocsist és Schwarz jogászt lelőt-
ték, E. Gy. generális így kiáltott fel: »Még vagyok
lőve!«

*

⊙ M. Szigeten jan. 17. földrengés volt. Nyilván a
föld szive dobbant meg nagy örömeben, hogy Várady
Gábor elfogadta a técsői mandatumot.

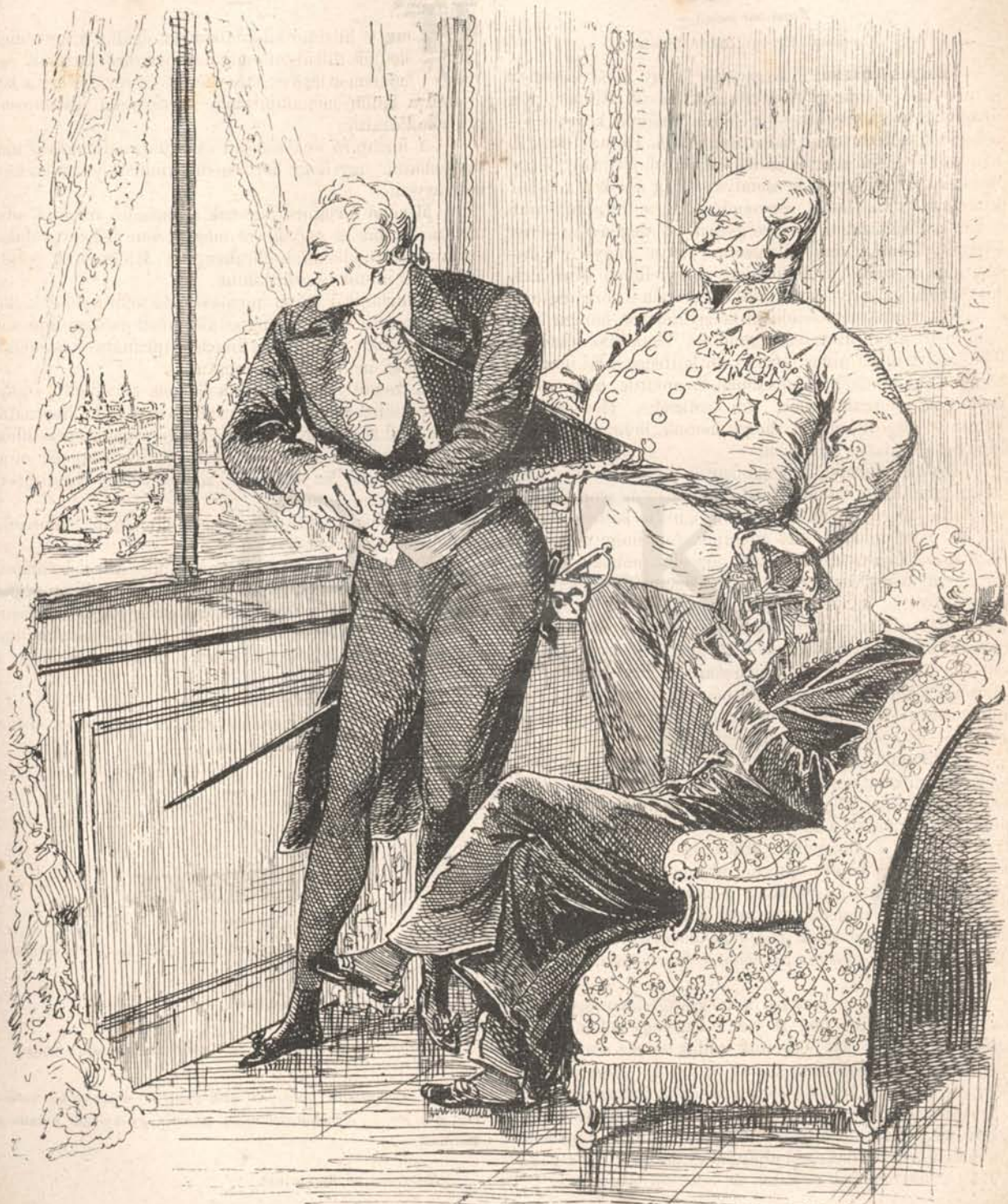
*

* »Még nincs késő, ha te segísz Técső. Leszek
szélső!« Így kiáltott fel V. G. s József mellett foglalt
helyet.

*

△ S oda nézve a miniszteri pad felé, így szólt:
»Megvetlek fauteuil!«

HÁRMAN.

Ez a három lesi mohón ott Bécsben a budapesti forradalmat: hofrát von Ungar-fresser, a general Haudegen és a pater Concordelius. Leshetik.

AZ UTCZAI BOTRÁNY.

Városi közgyűlés.

— From our own. —

Napirend: Kravall. Ráth. Thaisz.

Mátyus Arisztid. T. közgyűlés! Nagy hibát követett el a casino a minapi tüntetés alkalmával. Mikor a nép kövekkel meghajigálta — a biblia tanácsát követve — kenyérral kellett volna vissza hajigálnia. De ugy látszik, nem volt ott fenn szentirástudó ember, pl. Cziráky. Vagy Marchalnál kifogyott a zsemlye. Pedig a sok 4 xrosból telhetett volna, hogy vegyenek. Nincs rutabb, mint mikor a duggazdagok zsebre gyűrük a szegénység véres filléreit. Tessék csak elképzelni azt a nagyszerű hatást: ha a casino a kődobokat nagylelkűen Marchalhoz meghijja, mily fordulatot vesz vala a forradalom! De hát a casino nem felelős a közgyűlésnek, hanem kérdem, mért nem jutott ez a gondolat Thaisznak eszébe? Tán azért, mert nincs hozzá való költsége? Ez nagyon sajnós és mindennél világosabban bizonyítja, hogy poliziánknak reorganisatióra van szüksége. Helyezze a kormány oly állapotba, hogy ne csak betenni, hanem kiadni való falatja is legyen.

Eötvös Károly. Reorganisatiót igényel, de nem csak a rendőrség, hanem kívált Thaisz. Ó nagyon kövér; legalább főkapitánynak. Banting-kurába kellene fogni. De ez nem minden. Azt mondják róla, hogy nem elég igazságos. A kravalloknál sem járt el a policzia igazságosan, többeket föbe is vágott, akik semmifele főbenjárót nem követtek el. Az ilyeket csak hátha kellett volna ütni! Mért nincs igazság a rendőrségnél? — mért nincs egyáltalán Magyarországon? Meghalt Mátyás király, oda az igazság! Tehát támaszák fel Matyást és lesz igazság. De a Tisza-regimentől még ezt a csekélységet is hiába várja az adófizető polgár. Nyomor, sanyarúság, inség! — ez a magyar ég álló csillagképlete.

Hoffmann. Reorganisatióról szoltunk. Biz az ráfér a főpolgármesterre is. Megkerestük, hijjon össze a kravallok alatt közgyűlést; ő meg azt felelte: elég közgyűlés neki egy kravall! Ebből önkényt folyna az, hogy elég kravall neki a közgyűlés. Ezt vissza kell utasitanunk. Ez nem járja! Ez oly hatalmi praepotentia, minővel az orosz czár sem bir. II. Sándort nem kell megkérdeznünk ha közgyűlést akarunk tartani s Ráth Károlyt pedig meg. Ráth Károly tehát nagyobb absolutista a czárnál! (B. J. Weisz e fölfedezésre elajul.) Korlátozzuk őt, de hogyan?

Busbach. Azt hiszem, a megfejtés igen egyszerű. Ráth Károly ellen mi a vád? Az, hogy sokat tesz a saját szakállára. De ezt csak addig teheti, amig ilyen szép hosszú szakállá van. (Ráth Károly tetszelgően mosolyg és egy kis kézi tükörben constatálja hosszú szakállát, melyet megsimogat.) Indítványozom tehát: köteleztessék magát megszakálltalaníttatni s akkor remélem nem lesz többé módjában önhatalmu eljárás gyakorolni. (Thaisz és Ráth kinevetettek és rajtuk az ítélet végrehajtatik.)

Ujságirói szövetkezet.

— Adatok az új magyar hírlapíró-kör rendszabályaihoz. —

OGY a hírlapírodalomban az ideális irány emelkedjék tulsulyra, minden hírlapíró tartozik egy nönemen lévő eszményképét szerezni s ezt a kör e célra külön megalapítandó osztályánál hivatalosan protokolláltatni.

A hírlapíró nyilvánosan csak harmadmagával mutatkozhatik, úgy hogy két segéde minden perczen kéznél legyen.

Minden hírlapíró tartozik a »másik« orozáját oda tartani, ha bár az »egyik«-re még rá sem mászott valaki; ez az új zsurnalisztikai előzékenység. Utólagosan persze köteles az illetőt rögtön kihíni.

A hírlapírói ildom megóvásának tekintetéből a kör rendes fizetésű cenzort fogad föl, kihez minden lapszám kefelevonatban elküldetik s kinek »imprimatur«-ja nélkül a számot ki nem szabad nyomatni.

A személyeskedés mindenképen kerülendő, egész betűkben kiirt személyneveket tehát egyáltalán használni nem szabad. Ha kineveztetések, névlajstromok s más efféle tulajdonnevekben bővelkedő cikkek közöltetnek: minden név mellé az illetőnek közjegyzőileg hitelesített engedélye ragasztandó.

Nőnevek közül csak a mythológiában előforduló személyiségek neveit használhatni.

Egy külön bizottság azonban még arról is tanácskozhatik: vajjon nem jobb volna-e a tulajdonneveket kinyomatni, de fölfordítva, mint a rejtvények megoldásait szokás? Ily esetben az indiskreczió többé nem a hírlapíróé, hanem az olvasóé, aki a lapot megfordítja, hogy a nevet elolvashassa.

Alnév alatt írni ezentul tilos.

A névtelenül megjelent cikkek ismeretlen írói a körből cum infamia kizáratnak.

Solvet saeculum in favilla. = Favillával fizeti ki a székelty.

*

Tot semper. = Tót zember.

*

Pertinaci non est mundus. = Pertí Náczinak nincs szája.

*

... Comitantur oves; ea sola voluptas solamenqui matit.

(Verg. Aen.) = ... Juhokat őrizni az egyedüli gyönyörök Salamon s Málinak.

*

Retenturo. = Réten turó.

Titán Laczi a koronában.

Ti kába pulyák!
Kaján Kainok!

A meddő versen-
gés sivó homokján
ott látszanak oroszlán
körmeim nyomai s ti
egy csobánczi nyul-
nak adjátok a díjat!?
Babért vártam — s
most babért dolgoz-
tam! Kilencz da-
rab — s egy morzsa
siker sem!? Birás-
kodástok Procrustes
asztalán szenvedtek
ki muzsámnak még

oltatlan láng-gyermekei!

Csobánczi? Quis est hominus? Összesen két műve
jelent meg eddig: »Tátika« meg »Somlyó«! Lächerlikk!
Engem még ki sem csaptak a gymnasiumból s a »Családi
Kör« hét évfolyamában megjelent grachusai költemé-
nyeknek én voltam már az anyja!

Ám tartsátok meg aranyaitokat! Legyen a tietek,
ti annexionanisták! Félem a Danaidákat, ha hordóval
hozzák is az ajándékot! Mert rothadt szagot érzek Da-
naidában, danáim átka rája! Maradjon hát tovább is
deficit tárczám kiapadt fekete tengerében. Majd kiböm-
ből s rátok tör belőle a rettenetes Minustaurus, mely
uszályai alá teper. Esti fractus illavatur orbis pictus,
ellenetek zendülök, de én meg nem dülök, nem rendülök
s tovább is örök rimekben csendülök.

Az új év, mely az idő fogából kihajtott, még tanuja
lesz győzelmi dalainak, diadalainak. S ti remegni
fogtok a Georgicon főtül!

S a héten ismét! Lucus in fabula! Megint győztek a
proletárok. Mit lősz hozzá, Thaisz? Mert csikyben mult
hogy nem én irtam. Én megsejtém s más aratja a sikert.
Lupus a non lucendo. Lächerlikk!

De ha azt várjátok, hogy a szellemi tulajdonjog
enqueteje ezen segít — enquet ora tenebant. Ó szellemi
paulerismus! Ó határtalan korlátoltság!

Pauli, sokolidumládum cum nachgusso, »Családi
kör«, vajszesz gebekk und gestoppte esibuk!

A FOLYÓSÓRÓL.

— Az a Pausz!

— Hja! ő minden pénzről azt hitte, hogy —
pauzsale.

— Jaj!

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontu.)

Forcsa dalag, hoid vanak ole-
jan magyar sornalisztok, akiknél
a toll németül is toll.

*

Szegén szerbeknek nehéz az
áláspont. Hoidan építsék vasótát
ógy, hoid mi is épöljünk, moszka
is épöljön, meg vasót is épöljön?

*

Aprepó szerbek! Otolso
szerb-türük háboró olkolmával
vót sak Borstenvich-Maststall akeziám. Hát alvastam mindig
nad jönöröséggel, hoid szerbek vonoltak vissza „állás“-aikba.

*

Milen kölömbség elültöltö meg hátoltöltö küzöttö!
Azellüt odták fojtás hoid a tültést lefojtsák; most adják tültés,
hoid a fülkelést elfojtsák.

*

Azt alvasom, hoid az arszágjölés első ülésén túb volt
az opoziczion mint a karmánypart, omit ógy mogyorázok, hoid
első ülésre ritkán tonálják el a heles fizonomit.

IDEKI TROMBITA.

— Csodabogár a legkövérébbjéből. —

Debreczen 1880. január 18-án.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

A mult december 12-én az ide zárt nyomtatványt adtam
postára Debreczenben, igen szép írással, tisztán olvashatólag
ezimezve: »Nagyságos Teleszky István Úrnak,
országgyűlési képviselő Budapestén Ország-
ház.« Most e küldemény visszaérkezik. Mi okból? Tessék a
hátlapon megnézni. A postabélyeg szerint beérkezett »Buda-
pest 1879 decz. 13. Országház«. E postabélyeg körül azt,
hogy a címzett »nicht bekannt«, igazolják *Pekva, Wonharcslik,
Moczülerk, W. Pacziz, Noszák, Boros, Wasko, Judos, Feil és
Kevritz.*

Az adressatust itt Budapestén nem találván meg, az
egyik m. k. Kropácseknak eszébe jut P o z s o n y b a küldeni,
gondolván, hogy hiszen ott is tartottak hajdan országgyűlést,
hátha még most is áll.

Lehet-e már ennel többet kívánni? Kérem, sziveskedjék
ezt a Magyar kir. posta méltó dicséretére a „Borsszem
Jankó“-ban közzétenni. *)

tisztelettel

Dr. K. J.

*) A nevezetes okirat szerkesztőségünkben mérsékelt belépti díj mel-
lett látható mindennap (vasárnap is) a déli órákban. A befolyó összegeket
világtalan levélhordók, süket postatisztek s gyámoltalan ellnörök fölszeglésére
szanjuk.
A szark.

BÉCSBŐL.

Az a jó papa Haymerle hogy félt azoktól a rettenetes dühös magyar delegátusoktól! Hogy azok buzogánnyal, fokossal fognak rá-támadni —

— hát uramfia! . . . olyan hárompróbás egyetemes osztrák gutgezintséggel, oly simán szavazták meg az aprópénzt, hogy no! . . .

A képvásárló társaság alapszabályai. *)

— Kidolgozta Börzevicsy W. M.

1. §. A társaság czime: »Képvásárló társaság«; székhelye a Képiró-utca.

2. §. A társaság tagja lehet mindenki, aki képeket vásárolni képes.

3. §. Képekkel nem birni képtelenség.

4. §. A társaság minden tagja kötelezi magát, évenként vásárolni:

- Egy tájképe', hogy az élet bármely helyzetében, tájékozhasssa magát.
- Egy állat-festményt, őseink iránti pietásból. (L. Darwint.)
- Egy tengeri festményt, hogy kimutassa, miszerint a hazai művészetért tenger költségekre veri magát.

d) Egy arcképet, hogy arczátlannak ne mondassák.

e) Egy gyümölcsdarabot, hogy élete gyümölcstelen ne maradjon.

5. §. A társaság tagjai nem vesznek:

a) Genréképet, miután már ugys elég genre van náluk képviselve.

b) Rézmetszetet, mert finom embernek nem szabad rezes képének lenni.

c) Aczélmetszetet, mert e miatt soha sem vivnak párbajt.

d) Végül Bosznia és Hercegovina már ugys okkupálva lévén, tiltakoznak minden be-Rámázás ellen.

6. §. A vásárolt képeket kiki maga vigye haza, nehogy hordár által küldvén őket, a képviselői állás tekintélyét aláássák.

7. §. Lehet némelykor magyar piktortól is képet vásárolni.

*) Alle von mür.

Mi lesz a kardból?

*Sir John Asboth fleuretje —
Kicsit használt, kicsit ártott:
Piszkálgatásától pártlott
Az országnak szemetje.*

*Bruder Grobschmied nagy ülője —
A legénye Kovács Marcsi:
Soci-demokraták harcazi
Vannak szörnyű készülőbe!*

*Szablyái, vad Hermann Ottója! —
Hurka-metszés, urka-sértés,
Siralmatos félreértés,
Kő repül a Casinóba.*

*John spátéja, Ott' szablyája?...
Buta, vad pörölygyé forrott:
Azzal döngtet házat, boltot,
Adta közös sociálja!*

Szittyország.

— Ahogy azt Széchenyi Béla fölfedezte. —

Nagy keresés után ráakadtam végre Tibet kellős közepében.

A Li-Fao tava partján egy embert láttam hasalni, ki csöndesen pipázott s csak úgy beszélt, hogy időnkint nagyokat köpött a vízbe s aztán hanyatt fordult, úgy sütette hasát a nappal, némán füstölgött bele az égbe s a foga közül sercentett bele a kék ájerbe.

Ha ez nem magyar, gondolám, akkor az apám sem volt az; s megszólítottam magyarul.

— Hány hét a világ, atyámfia? kérdezém.

— Mámával is kevesebb, válaszolá s felém se nézett. Bizonyos, ez az igazi szitty-magyar.

Tőle tudtam meg, hogy:

Szittyország valóságos Kánaán. Három főfolyója van: egyikben tej, a másikban méz, a harmadikban bor folyik.

Hegysége kevés, de dombja és halma több, melyek közt a tetétleni legkiválóbb tiszteletben részesül, mivel szent ormára a nagyszámu tetétlenkedők fel szoktak zarándokolni. Tevéje van, de tevékenysége nincs. Erdőségeiben sok a vad, lapjaiban kevésbé, mert lapjai sincsenek. Madarak közt legkedveltebb a kuru, meg a sült galamb. A kétfejű sasnak, dupla farku oroszlánnak híret sem hallották erre.

Szittyáink ősrégi erkölceiket szeplőtlenül megőrizték, nem tanulnak, adót sem fizetnek, de jól esznek s még jobban isznak.

Nemzeti viselet a bunda, mely a közigazgatásban is fontos szerepet játszik, minden ügy per sundam-bundam intéztetvén el.

Az igazságszolgáltatás kezdetleges ugyan, de a nemzet nagy zömét tökéletesen kielégíti. Kinek pénzre van szüksége, a zsidóhoz fordul s tőle vesz föl; mikor fizetésre kerül a sor, az adós a hitelezőt egyszerűen elveri s ez elmarasztalástól semminemű fölebbvitel nem létezik.

Bárminemű finanziaális ügyek ismeretlenek e boldog országban és bankot csak adni, de nem gründolni szokás.

Fölötte vallásosak s nagy ünnepiességgel ülik meg az ország védszentjének Szent Heverdelnek emlékezetét, kinek legfőbb érdemét képezi a szitty-naptár behoza-tala, mely 6 vasárnapot s csak 1 hétköznapot ismer.

Börzeviczy W. M. élczei.

végeztem én be szavait. (Gott wie betant!)

Találkozom a ház megnyitásánál Istóczyval, épen a midőn ez Veszter Imrét kapacitálta. Már utolsó argumentumát is kipuskázta s végül azt mondja: »egyet mondok — « »... »... Gethó lesz belőle.

Fekyné átlépte a Rubicont s az anya-szerepekben élvezi a másod-virágzást. Mikor föllép, a kritika röviden bánik el vele s csak ennyit ír: Szép megint, fiatal megint, és jól játszik megint.

*

„Fra Diavolo.“ Egy szál bandita egy szál frakban. Az erkélyen hallgatta a többi. („Függetlenség.“)

*

Nyilatkozat. Kijelentem, hogy a „Proletárok“ a mult heti zavarokban semmi-nemű részt nem vettek s oly kevéssé ismernek osztálygyűlöletet, hogy a páholyok és erkélyek t. ez. közönségét a legszívesebben látják.

Csiky Gergely.

*

Luigina Ceralo. Természetes ikrák, természetes báj, ép azért csupa művészet. Mint Ceralo a lábával tud trillázni, ugy csak Patti tud. Az is csak a szájával.

*

Blaháné ma a vaczi-utczán sétált és senkit sem fieskázott fel. Ez van akkora szerénység, mint mikor a generális első köszön a fikának, vagy Majláth Gyuri tegeződik Horváth Boldizsárral. Azt a derék, szeretetreméltó asszonykát nem kábitja el a sok füst, ki nem zökkenti sodrából a nagy hal-leluja. Karikázik a maga diadal-utján igénytelen kedvességben, mint eddig. Melyikünk tudna ilyen hős lenni?

*

Mikor a „Précieuses ridicules“-öket először adták a nézőtérén egy ember fölkelt s oda kiáltott: »Bravo Molière! violá la bonne comédie!« Éljen Csiky! ez az igazi társadalmi színmű!

*

Bálványimádás nem illik ugyan egy kath. paphoz. De ha költője egy jó darabnak, hát kötelessége. Azért ha én Csikynek volnék, azonnal elmennék Prielle Cornéliához, kopogtatnék az ajtaján, belépve térdre ereszkedném s így szölnék áhitattal: »Fogadja esodálatom kifejezését!«

*

Csiky Gergelynek csak a „Proletárokbán“ az volt a célja, hogy darabjával ad oculos demonstrálja a pápista menyecskeknek, hogy minden haszontalan kis elválásért nem szükséges hitet hagyni. Van annak ezer más módja. Például: tagadja el a nő, hogy megesküdött; vagy esküdjék meg a nő, hogy tulajdonképen nem is ő esküdött meg a férjével, hanem a szakácsnéja stb. stb.

A cél kegyes és mindenesetre szentesíti az eszközöket.

*

Darvas jó, egyszerű ifjú. Ezt a szerepet Nagy Imre élethíven énekelte. Beszélük, hogy ő nemsokára szerepkört eserél nejjével.

„La Capitale des Tziganes.“

— Mutató Tissot Viktor »Le Pays des Tziganes« című új könyvéből. —

IME tehát, ez az a Budapest, melyről már annyit álmodtam ébren, hogy ébren is édesdeden alszom, ha rá gondolkodom. Ez az a kék Duna, melynek zöld hullámai sárga iszappal hömpölyögven tova, a cigány tricolore-t képezik. A lánchíd (*Pont des Lanciers*) az, melyen át a cigány-magyar nemzet Egyiptomból Pannóniába bevándorolt, Almos nevű választófejedelem alatt, kinek tetteit az úgynevezett Almos-könyv chiffrizott számírásban jegyzé föl.

Mily látvány! Valóban már itt minden cigány. La haute et basse Tziganie tolong az utcákon. Ime egy városrész, melynek neve Rác-Város. Rác Pál cigányzenésztől nevezték el így. Ott a Terézváros vagy röviden »Rézváros«, mert lakói mind réz-szinű cigányok. Ime egy szobor. Bronze-szinű cigányt ábrázol, a párisi kiállításon láttuk zsinoros cigány-viseletben; neve Eöt-vös, karthausi barát volt s a magyar chartreuse föltalálója. Ott ama bolt fölött réztányér lóg; bizonyosan zenélő szerszámot árulnak benne? Ó dehogy, csak borbélyműhely; de hisz a cigányoknál még a borbély is legalább réztányér csattogtató, annyira benne van vérében a zene. S a hová csak néz az ember, mindenütt egy festői, lovagias, nyalka cigány nemzet nyomai.

Egy század lovas cigány ifjú léptet el épen; egytől egyig piros, szők nadrágban, kék dalmányban, a mint Párisban láttuk muzsikálni; csak hogy itt kardot is viselnek. Nyilván holmi próbáról száguldának haza. Mert a cigány-magyar nemzet lóra termett. Sok löcs-lábu embert látni; hisz Darwin szerint a lovas nemzetek idővel mind így fognak születni, hogy görbe lábszáraikkal annál könnyebben karolhassák át a lovat.

Itt még a kakas is mind sarkantyut visel. Nyilván ezek is lóháton kukorékolnak. Sőt utca is van sarkantyus.

A fehér bőrnek kevés itt a kelete. A fogorvos ki írja a czégtáblájára, hogy: »Barna fogorvos«, mert így több a vendége. Minden második boltost Schwarznek hívnak. A fekete czipó neve »brúgó«. Szóval, minden a cigányzenére emlékeztet. És mily szónoki tehetség! Hány dadogóval beszéltem magam! Ezekből pedig csupa Demosthenes lesz.

A város mint olyan gyönyörű. Az építészetnek egy különös formájával csak itt találkozni. Valamint Pizának és Bolognának dült tornyai vannak, úgy Pestnek dült kupolái. A Rákóczy-styl a tulnyomó, ezért a pályafő épületét is inculóháznak nevezik. A sétányok elragadó szépek, különösen az, melyet Széchenyi, egy híres barna hidépítész, ültetett. A nyilvános szobrok száma rengeteg. Epen most állítják föl Engel cigányzenész szobrát Széchenyitől, ama hidépítész unokájától. A boulevardok sokkal szebbek a párisiaknál és fával burkolvák, hogy a kávéházakban éjjel-nappal szóló cigányzenének jobb hangverő lapja legyen. Különös benyomást tesz, ha valaki végig muzsikáltatja magát a városon; egyszer pár száz

urat láttam egyforma nemzeti ruhában és fegyveresen, a mint egész bandával muzsikáltatta magát végig a Váci-köruton.

Az is nevezetes, hogy a cigány klérus feje a primhegedüs, kit primásnak neveznek. Egyáltalán a cigányzenész mindenre aspirálhat, még patikárus is lehet. De sőt állatokat is tanítanak zenére; muzsikáló farkast magam is hallottam.

Különös, geniális, pittoreszk artézi, nonpareil egy nép! Annyi bizonyos, hogy a ki Czigányországban nem volt, az nem tudja: mi a húr, hang, paszomány, paprika, tűz, költészet, szerelem, bor, trafika, drótostót, hazafiság és aszfalt!

HIRDETÉSEK.

Kerestetik egy jeles vezércikk-író. Logikára, alaposágra, szép stílusra csekélyebb súlyt teszünk mint arra, hogy 20 lépésről az ást kilőjje a kártyából s hogy jobb és bal kezével egyaránt kitűnő vivő legyen.

Bővebb értesítéssel szolgál

a „*Budapesti Ujság*“ szerkesztősege.

*

A kaszinó termeiben számos 4-xros darab tállaltatott. A tulajdonosok, jogigényüket igazoló hiteles okirataik bemutatása mellett, átvehetik az alább jegyzett társulat pénztári hivatalában.

Casino.

BORSSZEMEK.

Hűség.

»Egy másé a sirig« — fogadák Elemér s Arabella, Hymen lánca midőn egybefűzde szívüket; Egy év telt, — de az eskü szavát híven őrzde a pár még, Mindegyik »egy másé«, ép a miként fogadák.

*

Dualismus.

Mint ki honát szive mélyin igaz szeretettel imádjá, A dualismusnak híve vagy Ilka te is. S hogyha tagadjuk a tant, amit elvben elismersz Ilonka; Büszke önézettel, két szeretődre mutatsz.

BRUTUS.

Viz- és vér-kereszttség.

— Jelenet egy minap tartott fővárosi közgyűlésben. —
(Igaz ám!)

Márkus Ignác . . . mert kérem alásan, az ollejan árvízi bizatmán, az ollejan mint a szenteltvíz, sem nem használ, sem nem árt . . .

Tavaszi Bandi. Már kövesse meg magát a képviselő ur, ha a szenteltvíz neki nem használ, de nekünk használ.

M. I. No, ha ünnek használt is, de a títjának, meg a dédjének nem. De hogy ne sértem a volási megjűzűdést, azt mondhatom, hogy az a árvízi bizatmány olejan mint a környűlmetelés: az is se nem ártja, se nem használ.

(*Amire sent lett a béke Izraelben.*)

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Helytelen a tek. kir. tszék azon intézkedése, hogy vádlottakat felcsapatatásuk alkalmával nem óvja a toladó közönség kíváncsi szemei elől. Zakál Ambrusnak most is hallania kelle ily megjegyzéseket: ez már megérte a bitóra, a szeméből is gonoszság néz ki. Szerencsére többen valánk társaságában s így a roszakaratu megjegyzéseket nem kelle magára értelmeznie.

Vádlottak folyton azt hangsúlyozzák, hogy a párba 50 lépésnyi távközettel történt. De hogyan tudjam én ebből: vajlon kard-, avagy pisztoly-párba történt-e?

Ugy találom, hogy székhelyén kívül az ügyvéd mindig nagyobb tisztelettel s elismeréssel találkozik. Az ügyész ur csak azért meri értelmiségemet kétségbe vonni, mert szerencsése van engem közelebről ismerni.

Polgári ügyekben szívesebben fungálok; ott nagyobb figyelemmel, mondhatnám kényeztetéssel találkozom. Tegnap egy biztosítási ügyben fölmentének még a követelést veszélyeztettségének bizonyítása alul is; igen ám, mert az ügyvéd én voltam.

Sajnos jelenség, hogy az egy helyben megjelenő lapok egymás rágalmazásából merítik közleményeiket. Ezen rut irodalmi kinövést némileg csökkenteni lehetne az által, ha egy helyütt csak egy lap megjelenése engedélyeztetnék.

Vádlottak az általános kérdésekre adott feleletei ellenkeznek az igazsággal. Ő a beszámítás érdekében fiatalította magát. Azt mondja ugyanis, hogy 1850-ik évben született, holott két évvel ezelőtt már ugyanezt vallá.

Torzsa Gergely és Kovász Jakab vádlottak a legleleményesebb fortélyal előzték meg a rendőrág elé idéztetésüket, ugyanis a portyázó csendlegény előtt neveiket egymással elcserezték, s így kiléttük ki nem puhatoltathattott.

H. (Kics.) Nagyon mulatságos. — **Kallisztosz. (Tmsvr.)** Abban sok igaz van, hogy Budapest után Temesvárt ha »legtöbbet« nem is, de lelkesen dolgoznak a magyar irodalomért és hazai tudományosságért, ami, tekintve hogy annyira nem magyaros az a város, nagy elismerésre érdemes. A magyarnak, úgy látszik, idegen környezetre van szüksége, hogy mozogjon. A berukkolásnak örvendünk. — **K. Ö. (Bpst.)** Praestanter! — Pldggs. Jól el van trafálva az tónus, de a dudjával nem vagyunk még tisztában. Hanem azért kárba nem veszejtjük, mert kénésös fiók annak minden mondása mi nekünk eldudvásodott fővárosi halovány magyarnak. A másik is helyen van és azt se eresztjük bitangságba. — **M. (Bpst.)** Ha ki magát nem vallja zsidónak, nem is szabad azt rajta keresni. Ki mit tehet az apjáról? — **W. (Klsvr.)** Beméljük, rendén van a dolog. De olyan hosszú hallgatás nem járja jövőre. — **H. M. (St. Mhly.)** A küldeményre, melynek enigmáit teljesen sikerült megfejtenünk, diszhely várakozik. Kérdésével kérjük a kiadóhivatalhoz fordulni, mely, úgy hisszük, kedvező választ fog adhatni. — **X. A »M. Á.«** végeladása unicum. Borsszenteink sorába igtatjuk. — **„Szellemi aprópénzek“.** (K. I.) Elég jól pönögnek. Kíváunk nekik hitelt az élez-piacon. — **Piper.** Ezúttal kevés vált be a csomóból. Egy mégis megjelent, de az orozlán is. — **B. M. (Gyngys.)** B. E. ur kifog minden humorisztikus lapon. Nem konkurálunk, ha még úgy keresi is a »személye körül teendő« teljesítésére és lapkihordóul a 16–18 éves fiúkat. Ki tudja, mit akarhat szegényekkel! — **P. C. (Pjtle.)** K. J. bácsi ott N. Kautzsán minden esetre jó ember; no mert a t. »ügytársakhoz« intézett körlevele ugyancsak pogány. Hogy az ő becseli közönség jobbra magyar s inkább a szrb muzsának emeli a katrineczját, míg a magyar szini előadásoktól távol marad; ezt nem lehetjük. Azt még kevésbé, hogy az ottani üres bálban csak egy nő kongott. Nyugtasson meg bennünket. — **Kanyarao Vendec.** Szívesen látódi, újságba bele is tevődik. — **H. (Bpst.)** Igazán úgy látszik, hogy a magyar nyelv a senki fia s a magyar irodalom a Csáky szalmája. A jó közönség meg akármilyen himpellér hűhójára előfizet, kárára a jobb írónak. A »három Hunyady« ez család époszra való fölhívás a szófűzés borzasztóságában s a nyegleségben páratlanul áll eddigelé. Ha a rosz orthografa bécsi szappant, eszizát hirdet hibás magyarsággal, még hagyján! De magyar »irodalmi« munkát hirdetni abban a bécsi szappan- és eszizma-stylusban, igazi botrány. Azt mondja: »a díszmű kiadásában közreműködtek következő művészek, kik részint a mű illusztrációit részint a mű teljes megírásában részt vettek, u. m.: Pollák J., Niklai S., Arkay J., Jánosy M., Schvarcze B.« s még egy sereg ismeretlen nagy művész, kik rajzolják és írják a művet, »történelmi költeményeket«, melyeket több künőn költő munkáiból szerkesztett Városy Mihály ur. Kár hogy a programot diszaszt rajzot (egy jó eredeti után csinált favágást) nincs terünk közölni. — **M. J. (Bpst.)** Jobbára beválnak. — **Z. M. (Mvr.)** Az ön csipkedésének tárgyait nem ismeri a nagy közönség, amelynek számára írunk; sem elmés előadás által nem tud érjüket ébreszteni írának. — **Szemes.** Higye meg, hogy a »N. L.«-ban foglalt cikkeit dr. E. G.-nak csak hála rá kötelezhetik le a néptanítókat. Nem kifügnézni, de követni méltó dolgokat hirdet azokban. — **Kökörösin.** Dejszen, igen becsesek nekünk az ön küldeményei s föl is fogjuk használni azokat, habár más alakban is. — **Szokratész.** Üdvözöljük régi hiveink sorában! — *Több kéziratból a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Előfizetési felhívás

Magy. Tudományos Akadémia könyvkiadó-vállalatára.

A vállalat keretében oly eredeti és fordított munkák adtak ki, amelyek megválasztásában irodalmunk legszembevetőbb hiányainak betöltése és a művelt közönség szükségére a főszempontok. A vállalat három különálló sorozatból áll, melyek: I. sorozat a **Történelem** (évenként 80 iv, ára 4 frt), II. sorozat: az **Irodalom** (évenként 60 iv 8 frton), III. sorozat: a **Jog- és Államtudomány** (évenként 60 iv 3 frton) egész köré fogják tartozni. Az aláírás egy sorozatra is elfogadtatik, de három évre kötelező. A bekötési díjak — kötetenként 40 kr. — külön számlátnak föl. Mindeddig megjelentek angol dízkötésben:

A Történelmi sorozatban:

Macaulay. Anglia története II. Jakab tróralépte óta. Második, átnézett kiadás. Hat kötetben. (Teljes).
Carlyle T. A francia forradalom. I. és II. kötet.
Curtius E. A görögök története. I. és II. kötet.
Hunfalvy Pál. Magyarország etnographiája. Egy kötet. (Teljes).

Az Irodalmi sorozatban:

Goethe lyria költeményei. Két kötet egybekötve. (Teljes.) Elfogyott.
Nisard D. Tanulmányok a renaissance és a reformatió korából. Egy kötet. (Teljes.) Elfogyott.
Müller M. Újabb felolvasásai a nyelvtudományról. Egy kötet.
Boissier. Cicero és barátjai. Egy kötet. Angol diszköt. (Teljes).
Lewes. A philosophia története. Thales-től Co pteig. 3 kötetben. (Teljes).
Nisard. A francia irodalom története. 1-ső kötet.
Arany János: Próza munkái. Egy kötet. (Teljes.)

A Jog- és Államtudományi sorozatban:

Bluntschli J. C. Az általános államjog és a politika története a tiz-hatodik század óta a jelenkorig. Két kötetben. (Teljes.) Elfogyott.
Gneist R. A jogi állam. Egy kötet. (Teljes).
Maine Sumner H. A jog őskora, összeköttetése a társadalom átalakulásának történetével, a viszony az ujkori szemkéhez. Egy kötet. (Teljes).
Todd. Az angol parlamenti kormányrendszer fejlődése és állása. Három kötetben. (Teljes).
Carrara. A büntetőjog tudományos programja. Két kötetben. (Teljes).
Pauler T. Adalékok a magyar jogtudomány történetéhez. Egy kötet. (Teljes).
Leroy-Beaulieu. Pénzügytan. I. II. kötet.
Részletes prog ammok kívánatra bérmentve küldetnek meg. Megrendelések czimzendők:

A M. T. Akadémia könyvkiadó-hivatalához
Budapestben, az Akadémia épületében.

14

Pestben 3 dobozban 14. szám, tükör, sőt hirtel bejegyzéseket, az önkéntesnek minden következőkben, tehetetlenségét, struktúrákat, minden nőt bejegyzéseket, fehérvölgyi és borhőköket, 1872. évi alatt levélleg is, biztossan, alaposan és gyorsan győztes, anélkül, hogy a bejegyzésben akadályozza volna de és csak sikertől győztesen után fogad el tisztelőjüket. — Rendel naponként d. n. 2—5-ig este 7—10 óráig.

Dr. Lejner
36 év óta fenálló
rendelés-intézetében

Beküldetett.
Meghívható, nyáias és önállóan biztos gyógykezelés tekintetéből az intézet különösen ajánlható.

KÜHNE EDE gazdasági gépgyár

Mosonyban,

ajánlja

Magyar ekék,
hármashántó- és túró-ekék,
Boronák, Exstirpátorok, hengerek,
„HUNGARIA

elismert legjobb sorvető gépeit,
Merítő kerek szórva vetőgépeit
TRIEURÖK (38 frtól 170 frtig.)

Fővárosi vigadó.

Farsangi vasárnap, hétfőn és kedden

Nagyszerű

BOHÓCZ-ESTÉLY

„Slaraffia“ szigeten

Komikus akadályok, pogács- és babakenyér pálmák, sonkafák, mézfolyók; jegesz cukor hegység. Vasut. Slaraff-lovarda. Léghajómenet. Csillagos égbolt.

Az összes disztimények, gépészetek és világítási készülékek előállítására **LEHMANN MÓRTÓL**.

Bővebben a nagy képes falragaszokon.

Az „Athenaeum“ könyvkiadó-hivatalában

Budapestben (Ferencziek tere 3. sz.)

megjelent s általa minden könyvkereskedésben kapható:

Egy chinai viszontagságai Chinában.

Regény.

Irta Fordította
VERNE GYULA. VISI IMRE.

Ara 1 frt 20 kr.

A híres francia regényíró ez alkalommal egy filozófiai igazság bizonyítására használja fel sokoldalú s oly szellemes tollát. Ez igazság az, hogy nem tudja felfogni a boldogság becseit, ki soha boldogtalan nem volt. Ezt az igazságot azonban, mely a mi európai viszonyaink közt bizonyítgatva — hol ki az, ki nem volt boldogtalan — kevésbé lenne meggyőző erejű, szerző China, exotikus, bizarr, de érdekes talaján fejté ki. Kin-Fo a regény hőse, elveszti vagyonát s ennél fogva, miután magát hozzátartozói javára mesés összegig biztosította, nevelőjét s barátját Vangot felkéri, felhatalmazza, hogy egy hó lefolyása alatt ölje meg őt. Később eláll e szándékától, de Vangot sehol nem találja, hogy felhatalmazását tőle visszakérje. Vang keresésében éli át azokat a »viszontagságokat«, melyektől a könyv címét veszi, s melyek az olvasóval megismertetik a chinai életet. Nem utolsó érdekes részlete a műnek az, mely a chinai nőket ismerteti, az eddigi egyoldalú nézetétől meglehetősen elütőleg, s Lé-U urhölgy, Kin-Fo választottja, minden chinaiasága dacára is nagyon kellemetes teremtsé. A mű tartalmánál fogva, kiválólag alkalmas ifjúsági olvasmányoknak is; de meglett ember sem lapozgatja haszon és kedvtelés nélkül érdekes részleteit. A francziában már 20 kiadást ért, noha csak ősszel jelent meg először.

Érdekesítő fényképek urak számára!

20 db 2 frt. Színezve 4 frt.
40 » 3 » » 6 »
Érdekes stereoskop cab.
képek 10 darab 3 frt o. é.
Megkülönböztetésen.
Fénykép műraktárból
Grünbaum Niksa, **Berlin C.**
Jerusalem-strasse 34.

AZ EMBER

TRAGÉDIÁJA

Dramai költemény.

Irta
MADÁCH IMRE.

Ötödik kiadás.

Ara 1 forint 50 kr.

Angol vászonban aranyvágással
diszesen kötve a és költő arc
képével 2 frt 70 kr.

MOLIÈRE MŰVEI:

A szeleburdi. Ford. Pauly J.
— A kellettnek. Ford. K.
mény K. — Scapin csinye
a Sicilián. Ford. Puky J. Eg
kötetben frt 40 k
A nők iskolája. Fordított
Szász Károly . 40 k
A kénytelen házasság. Ford
totta Szász Károly . 40 k
A nők iskolájának bírálat
Ford. Szász Károly. 40 k
Továbbá:

Regény.

Irta: DAUDET ERNŐ.

Franziából fordította: Günther-Kégl Emerika.

Ara 80 kr.

Robernier asszony Daudet egyik legkiválóbb regénye. Az emberi szenvedély lázas hullámzását festi mesteri tollal a szerző azon megragadó közvetlenséggel, mely az élet viszonyainak alapos ismeretén és beható megfigyelésén alapszik. Látjuk a szenvedély rémes hatalmát, mely szétbontja a legszentebb kötelékeket, áldozatul követeli az erkölcsi élet nagy kötelmeit, lábbal tapossa az emberi szív legnemesebb érzelmeit, melyek romboló erejét akadályozhatták volna. A kép, melyet fest, ép oly hű és természetesen igaz, mint a mily megragadó. Leköti figyelmünket s mindvégig ébren tartja, sőt fokozza érdeklődésünket. S a mi mindennél értékesebb, az ama szerencsés megoldás, melylyel a bonyodalom véget ér. Erkölcsi érzésünk megnyugszik, olvasva a végkifejődést, s midőn sajnálatunkat nem vonhatjuk meg az áldozattól, a kit érzelmeinek benső meghasonlása vitt az örvénybe, lelkünk felmagasztosul az emberi életet irányzó nagy eszmék tiszta diadalán. A fordítás teljesen méltó a regény gyönyörű tartalmához.

Előfizetési felhívás

a

„KIS LAP”

1880-dik évi folyamára.

A végére járó évvel a »Kis Lap« jelen köteté is végéhez közeledik, hogy helyet adjon az újnak, a tizennyolczadiknak. Az új esztendővel immár tizedik évi folyamába lép a »Kis Lap« s az elmúlt tiz esztendőre Forgó bácsi örömmel és büszkeséggel tekint vissza, azzal a jogos büszkeséggel, melyet olyan ember érez, aki szeretettel, odaadással végzett munkájának szép sikerét látja. Mert fényes a siker, melyet a »Kis Lap« kivívott; még nem volt a gyermekvilágnak lapja, mely oly hosszú fennállással és évről-évre annyira növekedő elterjedéssel dicsekedhetett volna. És nemcsak Forgó bácsit ismeri ma már az egész magyar gyermekvilág; hanem Forgó bácsi is, tiz évi tapasztalás után, ismeri kis hívei kívánságait s ha eddig meg tudta nyerni szeretetüket, ezentúl még biztosabban számíthat erre.

A »Kis Lap« lényegében ezentúl is az lesz, a mi eddig volt, a magyar gyermekvilág jó barátja, oktatója, mulattatója; Forgó bácsi gondoskodni fog, hogy a »Kis Lap« ismeretterjesztő és mulattató részei mindinkább érdekesebbek legyenek, s buzgalomban mint eddig, ezután sem fog laukadni. Az új kötetben

„A vén remete háza”

czimmel egy hosszabb elbeszélés fog megindulni, mely, azt hiszem, még az eddig közlötteknel is érdekesebb lesz; továbbá lesz ismét egy új

Szindarab.

mely alkalmas lesz arra, hogy a farsang alatt kis híveim eljársák s maguknak s másoknak mulatságos estét szerezzenek vele.

Kisebb elbeszélések, mesék, ismertető czikkek, tréfás és komoly rajzok bőven lesznek a »Kis Lap« minden számában, ugy szintén rejtvények, találós mesék, melyeken a kis olvasók elméjüket gyakorolhatják.

Bucst nem mondom, mert tudom, hogy az új esztendőben megint együtt leszünk mindnyájan. Tehát isten veletek — a viszontlátásig!

Forgó bácsi.

Tisztelettel felkérjük a »KIS LAP« t. előfizetőit szíveskedjenek megrendeléseiket mielőbb megújítani, hogy a lap zétküldése fennakadást ne szenvedjen.

A „Kis Lap” előfizetési ára:

Negyedévre	1 frt 40 kr.
Félévre	2 » 80 »
Egész évre	5 » 60 »

Az előfizetések (legczélszerűbben postá-utalvány útján) a »Kis Lap« kiadóhivatalához, Budapest, Ferencziek-tere 3 sz. Athenaeum-épület, intézendők.

Előfizetési felhívás

MAGYARORSZÁG és a NAGYVILÁG

1880-dik évi folyamára.

Az újévvél lapunk tizenhete-dik évfolyamának lép át küszöbét. Hosszu pályáján mindig híven megmaradt azon kitűzött czélja mellett, hogy gondosan megválasztott tartalom s a kiállítás csínja tekintetében egyaránt kitünő családi lapjává váljék a magyar olvasó-közönségnek. Szerkesztő és kiadóhivatal az újévben fokozott munkát és áldozatkészséget fognak e célra fordítani. Oly fényes írói kör szellemi támogatásával indul meg a »Magyarország és a Nagyvilág« új évfolyama, a minő még eddig egyetlen magyar képes lap köré sem csoportosult. Legnagyobb regényíróink: Jókai Mór, nagybecsű közleménnyel fogja az újévben lapunkat megtisztelni. Közéletünk egyik kiváló jelesének, Falk Miksának a magyar irodalom terén rég pihenő tollához is szerencsésök leend az új folyamában olvasóinknak. A magyar nemzeti muzeum nagyérdemű igazgatója: Pulszky Ferencz szíves ígérését bírjuk, hogy emlékiratainak az 1847—48. évekre vonatkozó részéből, mielőtt önálló kötetben megjelennek, a legérdekesebb szakaszok egyikét lapunk fogja közölhetni. Molnár Aladártól becses tanulmányt fogunk hozni a magyar tudós társaság megalapításáról; ő, melynek ez évben üljük meg fél évszázados emlékét; Zichy Antaltól igen érdekes közleményt Széchenyi István gróf naplójegyzeteiből; Kaas Ivor bárótól népismeri czikkeket; Pázmány Dénestől párisi rajzokat; Balázs Sándortól társadalmi életképeket stb. stb. Ágai Adolf szelle-

mes tolla jövőre is emelni fogja lapunk érdekességét.

Mindazok nevével, kik a magyar költői irodalom terén számot tesznek, találkozni fog az olvasó a »Magyarország és a Nagyvilág« hasábjain. Kiváló gonddal leszünk lapunknak regény- és novella közleményeire. Az első évfolyamban ezek sorát Csiky Gergelynek egy szép novellája fogja megnyitni. »A világtörvény ellen, elbeszélés a harminczkilenczedik századból« című nagyobb regény-közleményünk érdekfeszítő tartalmára előre felhívjuk olvasóink figyelmét. »Török szolgálatban és orosz fogságban« cím alatt egy orvos fogja elbeszélni a nemrég lefolyt török-orosz háború alatti viszontagságos élményeit.

Képeink benső érték és művészi kiállítás tekintetében lapunk elbeszélő részének színvonalán fognak állani. Örömmel jelelhetjük, hogy az új év legelején nagy hazánkfának, Kossuth Lajosnak lakhelyéről igen szép képeket fogunk közölhetni, melyek külön e célra küldettek Collegno al Baraconeből.

»A képzőművészet remekei«

cím alatt az új évfolyammal nagy-érdekű képsorozatot indítunk meg minden idők legnagyobb mestereinek örökbecsű alkotásaiból. E gyűjtemény hazánkban eddig páratlanul álló művészi kincs birtokába juttatandja lapunk előfizetőit. »Költők csarnoka« czimen szintén az újévtől kezdve rajzokkal és arcképekkel díszített szemelvényeket fog lapunk hozni a legjelesebb költők műveiből.

A »Magyarország és a Nagyvilág« megjelenik: hetenként a legdiszesebben kiállított két nagy iven, ugy szintén füzetes kiadásban is (Tizennégy-tizennégy naponként egy-egy füzet).

A tartalom nagy bősége s a diszes kiállítás daczára újévtől kezdve az eddiginél jóval csekélyebb összegre szabtuk az előfizetési árt. hogy lehetővé tegyük lapunknak minél szélesebb körben való elterjedését.

Előfizetési ár:

Egész évre	8 frt.	Negyedévre	2 frt.
Félévre	4 frt.	Egy füzet ára	35 kr.

Az előfizetési pénzek, legczélszerűbben postautalvánnyal, a »Magyarország és a Nagyvilág« kiadóhivatalába (Ferencziek tere, Athenaeum épület) küldendők. Tíz előfizetett példányra gyűjtőinknek egy tiszta letpé dányval szolgálunk. Budapest, 1879. december hóban.

Az ATHENAEUM r. társulat, MOLNÁR ANTAL,
kiadó-tulajdonos szerkesztő.

Rendkívüli kedvezményül a »Magyarország és a Nagyvilág« feléves előfizetői 50, a negyedéves előfizetők 40%-os árnedezés mellett tehetnek megrendelést a legújabb regények jegyzékéből, melyet lapunk újévi első száma tett közzé.